

07-08-2017 Ἑσπερινός.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἢ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῶ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

των χειρων μου θυσι α εσπερι νη ^Δει σα

κου στον μου Κυ ρι ε ⁶λ

⁶λ ^ΒΘου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δκαι θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶λ

⁶λ ^ΒΜη εκ κλι νη στην καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δτου προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶λ

⁶λ ^ΒΕυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δκαι ου μη συν δυ α σω με

τα των εκλεκ των αυ των ⁶λ

^B
⁶ ^λ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ζει με ⁶ ^λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ⁶ ^λ

μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των ⁶ ^λ κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Ἄ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
η δυν θη σαν ⁶ ^λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶ ^λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλπι σα ^Δ μη αν

τα νε λεις την ψυ χην μου ⁶_λ

⁶_λ ^B Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶_λ

⁶_λ ^M Πε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶_λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ⁶_λ

⁶_λ ^Δ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^Δ ⁶_λ ^B φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θη ν ⁶_λ

^B
⁶_λ Εκ χει ω ε νω πιον αυ του την δε
η σιν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πιον αυ του
απαγγε λω ⁶_λ

^B ^Π ^Γ ^B
⁶_λ Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα
μου και συ εγνωστας τριβους μου ⁶_λ

^B
⁶_λ Εν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο
μην ε κρυψαν πα γι δα μοι ⁶_λ

^B
⁶_λ Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α
και ε πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι
γι νω σκων με ⁶_λ

^B
⁶_λ Ἰ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ^Δ ο εκ ζη των την ψυχη μου
^B
⁶ λ ⁶ κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
πα ^Δ Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
εν γη ζων των ⁶ λ
^B
⁶ λ Προ σχεις προς την δε η σιν μου ^Δ
ο ο τι ε ταπεινω θην σφο δρα ⁶ λ
^B
⁶ λ Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
^B
με ^Δ ο τι ε κραται ω θησαν υπερε με ⁶ λ
^B
⁶ λ ⁶ ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ^Δ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου ⁶ λ

^B
⁶_λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ **Ε** ως
ου αν τα πο δως μοι ⁶_λ

^M ^B
⁶_λ **Ε** κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη σμου ⁶_λ

^Δ ^B
⁶_λ **Γ** ε νη θε η τω τα ω τα σου προ σε χον
τα ^Δ **Ε** ις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶_λ

Σπχρηρά τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχος. ^χ⁶_λ ^M ^B
Ε αν α νο μι ας πα ρα
τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶_λ τις υ πο
στη σε ται ^χ⁶_λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα
σμος εστιν ⁶_λ

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχος. ^Γχ̣ ^Β
^β νε κεν του ο νο μα τος

 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^β υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^Γχ̣ ^β
^λ

 ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι

 ^β
^λ

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον

Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ
 παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον,
 δηλοποιούντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν
 ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν
 πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον,
 ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχος. $\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{M}{\epsilon}$ $\overset{B}{\lambda}$ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

$\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{B}{\epsilon}$ $\overset{\lambda}{\lambda}$ α πο φυ λα κης πρω ι ας
 μεχρι νυκτος

$\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{B}{\epsilon}$ $\overset{\lambda}{\lambda}$ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

$\overset{\Gamma}{\chi}$ $\overset{B}{\epsilon}$ $\overset{\lambda}{\lambda}$ Κυ ρι ον

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ
 σάρκα γεγόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ,
 μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ
 φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ
 Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σε Υἱόν, τῶν μαθητῶν
 συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον
 καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος·
 Καλὸν ᾧδέ ἐστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει·
 Εὐεργέτα πολυέλεε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Στίχος ^{χ̣} ^Μ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

 ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

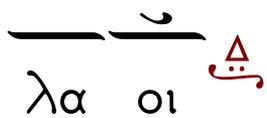
 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῇ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια, οὗ τὸ ὄνοματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρωστήματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος ^{χ̣} ^Μ **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

 τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι

 λα οι

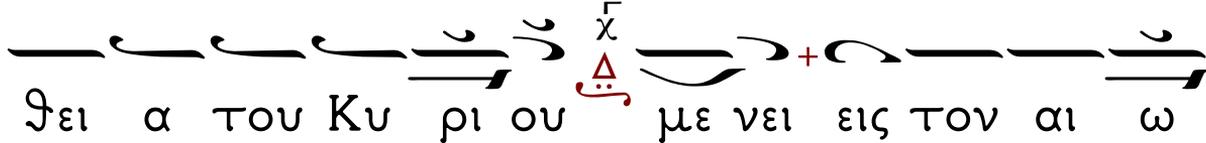
Ὅλην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε, προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ, ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος

 Ὅ τι ε κρα ται ω θη το ε

 λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

 θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω

 να

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς

πίστεως περιθέμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξειςιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὄν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἦχος λ̣̣̣ Πα.

Ⲡⲟⲟⲟⲗⲁ Ⲡⲁⲁⲧⲣⲓ ⲓⲓⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ
ⲁⲓ Ⲓⲓ ⲱ ⲟⲕⲁⲓ Ⲃ Ⲓⲓ ⲓ ⲱ Ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲁ
ⲁ ⲧⲓ
ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲛⲩ ⲩ ⲩ ⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲁ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲓⲥⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ
ⲁⲓ ⲱ ⲱ ⲱ ⲛⲁⲥ ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲱ ⲛⲱⲛ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ
ⲙⲉⲛ

Π
π Προ τυ πων την Α να α α α στα α
α σιν δὴ την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος
π το τε ε πα α α ρα α α λα αμ βα α α
νεις ο τους τρεις σου ου μα θη η τας Πε ε τρον
και Ι α ακω βο ον και αι αι Ι ι ι ω ω
α α αν νην ο εν τω Θα βω ω ω ρ α
α νε ε ελ θων σου δε Σω τη ηρ με τα α
μο ο ορ φου ου με ε ε νου ο το Θα βω ρι
ον ο ο ρο ο ος η φω τι ι ε σκε
ε πε ε ε το π οι Μα θη ται σου ου Λο
γε ο ε ερ ρι ι ψ αν ε α αυ τους εν τω ε δα

α φει τη η η ης γης Δ μη φε ε ρο ον τες ο
 ο ραν Δ την α θε ε α το ον μο ο ορ
 φην π Αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο ο ο
 νουν Δ φο βω ω και τρο ο' ο μω ω π ου
 ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι ζα α α α
 α α α α α αν χ γη η η ε τρο ο μα
 α α α ζεν π ο ρω ων τε ες ε πι ι γης της
 δο ο ζη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο
 ο ο ον Δ

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος Δι

^ΓΧ ^Δ ^Β ⁶
 Φως ἰλαρόν ἀγιασδοοοζης
 ἀθάνατου Πατρός σου ρα νι
 ιίου ἀγιου μακαρος Ἰησου
 ου Χριιιιστε ⁶ ἐλθοοοο
 οοντες ^Δ ἐπιιτην ἡλιου δυ
 υυσιν ^Δ ἰδοντες φως ἐσπερι
 νον ^{ζ'} ὑμνου οὐμεν Πατεερα Ἰιοον
 και ^Β ἀαγι οον Πνευμα Θεοον ⁶ ^Μ Α
 ζι οοον σε εν παασι και ρις υ
 μνει ειεισθαι αι φωναις ⁶ ^{ζ'} ^Γ Ἰι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
οσμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Προκείμενον.

Ἦχος Βαρύς Γα

 Ο Θεος η ημων εν τω ου ου ρα
 νω ω και ε εν τη γη η παντα ο ο ο σα
 α η θε ε λη σε εν ε ε ποι οι οι οι η
 η η σε εν (Τὸ ὡς ἄνω)
 η η σε εν

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ
πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες καὶ
σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.

* ἡ κατάληξις
 ε ε ποι οι οι οι η η η

 σε ε ε εν

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. **Θ**αβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα.. Καὶ νῦν...

ᾠχος πλ. α'.

ᾠχος λ' ἢ Πά

Π
χ π ρ Δ ο ο ζ α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω ρ

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι π ρ

^Π
^π₉ και νυν και αι και εις τους αι ω ω

^π₉ νας των αι ω ω ω νων α α α μην

^π₉ της Θε ο ο τη το ο ος σου Χρι ι στε

^χ₉ α μυδραν αυ γην παρα γυ υ μνω ω ω σας

της συ να να βα σισοι ε πι του ο ο ρους

^γ₉ της υ περ κο σμου ου σου ου δο ο ο ζης ε

ποι η η σας κοι οι οι οι νω ω ω ω νους

ο ο θεν εν θε α στι κω ως ε ε κρα α

αυ γα α α α ζον ^χ₉ κα λον ε στιν η η

μα α ας ω ω δε μει ει ει ει ναι ^π₉ μεθ

ω ω ω ω ν και η η μεις ^χ₉ σε τον με τα μορ

φω θε εντασω τη η η η ρα α Χριστον
α νυ μνου ου μεν εις του ους αι ω ω ω να
α α α α α ας

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν·

Ἦχος ᾠ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̄ Δῑ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^{χ̄ B}
^Δ Τη Θεοτοκῶς νυν προσ
δραμωμένῃ ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
προσπεσωμένῃ ἐν μετάνοιᾳ κλάζοντες
ἐκ βάθους ψυχῆς Δεσποινά βοήθησον
+ ἐφημὶν σπλαγχνισθεῖσα σπεύσον ἀ
πολυμέθῃ ὑποπλήθους πταισμάτων
μη ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς σε
γάρ καὶ μονήν ἐλπίδα κτήμεθα

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

ⲕⲁⲓⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲓⲥⲦⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥ

ⲧⲱⲛⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛⲁⲙⲛ

Ⲑⲟⲩⲱⲡⲛ ⲥⲱⲙⲛ ⲡⲟⲧⲉ Ⲑⲉ Ⲑⲟⲧⲟⲕⲉ

ⲧⲁⲥ ⲉⲛⲁⲥⲧⲉⲓⲁⲥ ⲥⲟⲩ ⲕⲁⲗⲓⲛⲟⲓ ⲁⲛⲁⲗⲓⲟⲓ ⲓⲥⲓ

ⲙⲛ ⲕⲁⲣ ⲥⲩⲡⲣⲟⲓ ⲥⲧⲁⲥⲟⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲱⲟⲩ ⲥⲁ

ⲧⲓⲥ ⲛⲁⲥ ⲉⲣⲣⲱⲥⲁⲧⲟ ⲉⲕ ⲧⲟⲥⲟⲩⲧⲱⲛ ⲕⲓⲛ ⲉⲛ

ⲛⲱⲛ ⲧⲓⲥ ⲉⲃⲓ ⲉⲡⲩⲗⲁⲗⲉⲛ ⲉⲱⲥⲛⲩⲛ ⲉⲗⲉⲱⲑⲉ

ⲣⲟⲩⲥ ⲟⲩⲕ ⲁ ⲡⲟⲥⲧⲱⲙⲛ ⲉⲥⲡⲟⲓⲛⲁ ⲉⲕ ⲥⲟⲩ

ⲥⲟⲩⲥ ⲕⲁⲣ ⲉⲛⲁⲥⲟⲩⲥ ⲥⲱⲗⲓⲥⲓⲥ ⲁ ⲓ ⲉⲕ ⲡⲁⲛⲧⲟⲓ

ⲱⲛ ⲉⲓⲛⲱ ⲱⲛ

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α΄.

Ἀρματηλάτην Φαραῶν.

Ἦχος π̣δ̣ Νη — Γα

^{χ̣ Γ}
^Γ
δ̣ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
η μας δ̣

^Γ ^Ν
δ̣ Ψ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

+ ^Γ ^Π ^Ν
την τα πει νη ην μου ψυ χην δ̣ και συμ φο ρων

^Γ
νε φη την ε μην καλυ πτου σι δ̣ καρ δι αν

^Δ ^Β ^Δ
Θε ο νυμ φευ τε δ̣ αλλ η φως τε το κυ ι υι α το

^Μ ^Γ
θει ον και προ αι ω νι ον δ̣ λαμ ψον μοι το

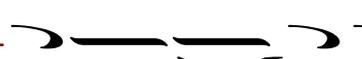
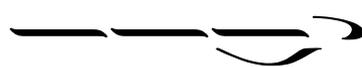
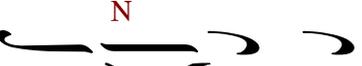
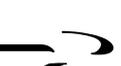
^Γ
φως το χαρ μο συ νον δ̣

^Γ
δ̣ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
Εξ α με τρη των α ναγκων και θλιψε
ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμφο
ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε τη
κρα ται α δυ να μει σου α νυ μνω με γα
λυνω την α μετρον σου συμ πα θει αν και την
εις ε με σου παρα κλη σιν

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευματι

Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

— +
σην σκεπην ο λοψυχως εδραμον και γο

νυ κλινω Δεσποινα και θρηνω και στε να ζω

μη με παριδης τον αθλιον των χριστι α

νων καταφυγιον

 και νυν και αει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

 Ουσιωπησω του βοαντρανωτα

τατα μεγαλειειατασα ειμη γαρ συ

Κορη παντοτε προιστασο υπερ ε

μου πρεσβευουσα τω Υιω και Θεω σου

τις εκ του σου του μεκλυδωνος και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ἦδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Α πο ρη σας εκ παντων οδυ νη ρως κρα

ζω σοι προ φθα στον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω τω την σην αν τι

λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

αν ^Nτι ληψις ^Δκαι ^Γπροστασι ^Για α μου ^Δ

^Γκαι ^Δνυν και ^Γαι και ^Γεις τους ^Γαι ^Γω ^Γνας

των ^Γαι ^Γωνων ^Δα μην ^Δ

^ΔΑ ^Μληθη ^ΓΘε ο ^Γτο ^Γκονο ^Γμο ^Γλο ^Γγω ^ΓΔε

^Γσποι ^Δνα ^Δσε ^Γτην ^Γτου ^Γθα ^Γνα ^Γτου ^Γτο ^Γκρα ^Γτος

^Γε ^Γζα ^Γφα ^Γνι ^Γσα ^Γσαν ^Δως ^Γγα ^Γρ ^Γφυ ^Γσι ^Γζω ^Γος ^Γεκ

^Γτων ^Γδε ^Γσμων ^Γτων ^Γτου ^ΓΑ ^Γδου ^Δπρος ^Γζω ^Γην ^Γα

^Γνη ^Γγα ^Γγες ^Γεις ^Γγη ^Γν ^Γμε ^Γρευ ^Γσαν ^Γτα ^Δ

^ΔΔι ^Να ^Γα ^Γα ^Γα ^Γσω ^Γω ^Γω ^Γσον ^Χα ^Χπο ^Γκιν

^Γδυ ^Γνων ^Γτους ^Γδου ^Γλους ^Γσου ^ΓΘε ^Γο ^Γτο ^Γο ^Δκε ^Δο

^Γτι ^Γπαν ^Γτες ^Γμε ^Γτα ^ΓΘε ^Γον ^Γεις ^Γσε ^Γκα ^Γτα ^Γφευ ^Γγο ^Γμεν ^Υ

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν
 επι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^{χ̣} ^Μ
^Δ Πρεσβει α θερ μη ^Δ και τει χος α προ
^Β
^Δ σμαχη τον ε λε ους πη γη του κο σμου κα
^Δ
⁶ τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
^Δ
^Δ το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ
^{Ν Γ ρ}
^Δ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
^Γ
^Δ προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἦχος π̣α̣ῖ — Γα̣

Υπε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη

ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο

μαι τινα θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι

του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος

εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ

χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον

με.

Υπεραγια Θεοτοκε σωσον
ημας
Τον ποταμον τον γλυκερον του ελε
ους σου τον πλουσιαις δωρειαις δροσι
σαντα την παναθλιαν και ταπεινην πα
ναγενεψυχηνην μου των συμφορων και των
θλιψεων καμινωφλογισθεισαν μεγα
λυνωκηρυττω και προστρεχω τη σκεπη
σου σωσον με
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι

σποινα τους την ε μην παντο τε ψυχην δει
 νως πυρου με εννη^N ως υ δωρ πε ρι δρο
 σι σαν τας^Γ αλλω της της προ νοι^Π ας^Γ και της
 ευ ερ γε σι^χ ας^λ ης α φθονως αυτος πα
 ραπη λαι σα^Γ

Ὡς ἔειπεν.
 Ἴνα τί με ἀπόσω.

^Γ Ὡς ἔειπεν ἡμε^N ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας^Γ
^Μ Ὡς ἔειπεν ἡμε^Γ ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 παρ θε νε χαι ρε θε ο νυμ φε^Γ χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον^Γ

^Π
χαι ρε προ στα σι α ^Δ⁹ και βο η θε ε και σω
^Γ
τη ρι α ^Δτων εις σε προσ τρε χον των εκ πι
^Γ
στε ως ^Δ
^Γ
^Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ
η μας ^Δ
^Μ ^Γ
^Δ Οι μι σου ν τες με μα την ^Δ βε λε μνα
και ζι φη και λα κ κον η υ τρε πι σαν ^Δ και ε
πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
^Π
μου ^Δ και κα τα βι βα σαι ^Δ⁹ προς γην Α γνη
^Γ
η ε πι ζη του σιν ^Δ αλλ εκ του των προ
φθα σα σα σω σον με ^Δ

Γ Ν
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Ν Γ
Πνευματι
Μ Γ
Απο πασης αναγκης θλιψεως και
νοσου και βλαβης μελυτρωσαι και τη σηδυ
ναμει εν τη σκεπη σου φυλαζον ατρωτον
Π Ν Δ
εκ παντος κινδυνου και εξ εχθρων των
Γ
πο λεμωντων και μισουντων με Κορηπα
Γ
νυμνητε
Ν Γ Ν
και νυν και αι και εις τους αιωνας
Γ
των αιωνων αμην
Μ Γ
Τι σοι δωρον προσαζω της ευχα

ρι στίας ανθων περα πη λαι σα ^Γτων σων δω
 ρη μα των ^Χ και της σης α με τρη του χρη στο
 τητος ^Πτοι γα ρουν δο ζα ζω ^Νυ μνο λο γω
 ω και με γα λυ νω ^Δσου την α μετρον προς με
 συμ πα θει αν ^Γ

Ὡδή σ'.
 Τὴν δέησιν.

^Γ ^Ν
^Γ ^Ν
 η μας ^Γ
^Χ ^Ν ^Γ ^Χ
^Γ ^Χ
 φα νε ε ε φη ^Χ των λυ πη ρων ε
^Ν ^Δ ⁺
 κα λυ ψαν ^Δ την α θλι αν μου ψυ χη ην και
^Γ
 καρ δι αν ^Υ και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη^χ αλλ η^λ γεν νη σα σα φως το α προ σι
τον^ρ α πε λα σον ταυ τα μα κραν^Δ τη εμ πνευ^Γ
σει της θει ασ πρε σβει ασ σου^ρ
Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας^ρ
Πα ρα α α κλη η σιν^Γ εν ταις θλι ψε σιν^χ
οι οι δα^Δ και των νο σων ι α τρο ον^Π
σε γι νω σκω^γ και παν τε λη συν τρι μ μον
του θα να του^χ και πο τα μον της ζω ης α
νε ζαν τλη τον^ρ και παν των των εν συμ φο ραις
τα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν^ρ

Γ Ν
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Γ Ν Γ Γ Γ Γ Γ Ν Χ
Ουκρυ υ υπτωωσου λτονβυ θοντουε

Ν Δ
λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θ αυ

Γ γ
μα των και την πη γην την α ε να ον

Χ λ
ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε

Γ Ν Δ
σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

ω και κη ρυτ τω και φ θ ε γ γ ο μ α ι

Ν Γ Ν
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

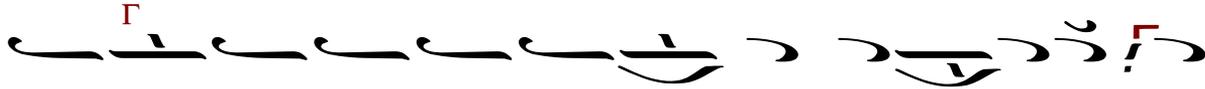
Γ
των αι ω νων α μην

Γ Ν Γ Γ Γ Γ Ν Δ
Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε
 νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
 αν^χ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
 δι ωκτην και ρυστην Πανα χραν τε^Γ
 Δι^Γ α α α σω ω ω σον^χ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
 τι παντες με τα Θε ον εις σε κατα φευ γο μεν^γ
 ως αρ ρη κτον τειχος και προ οστα σι αν^Γ
 Α^Γ α α χρα α αν τε^χ η δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

 σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον ^γ

 ως ε χου σα μη τρι κην πα ρρη σι ι α α α

 αν ^ρ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος ^ρ Δι

^χ ^M ^Δ

 Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα

^B

 ται σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι της α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θε εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ’ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος $\overline{\text{Ϡ}}$ Δι $\overline{\text{Δ}}$ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι $\overline{\text{Δ}}$ Πα τερ Λο γε Πνευ
 μα τρι ας η ε εν μον α δι $\overline{\text{Δ}}$ ε ξα λει ψον τα

πληθ^ντων^ο εμων εγ κληματα^ωτων

^ωκαι νυν και αι και εις τους αιων^ωνας

των αιωνων αμην ^ωΤαις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Εελεημον ^ωεξαλειψον τα

πληθ^ντων^ο εμων εγ κληματα^ωτων

^ωΕλεησον με ο Θεος ^ωκατα

το μεγα ελεος σου ^ωκαι κατα το

πληθος των οικτιρμων σου ^ωεξαλειψον

το ανομημα μου ^ω

^ωΜη καταπιστευσης με ^ωανθρωπι

νη προστασια ^ωΠαναγια Δεσποινα

^Δ αλ ^B λα δε ζαι δε η σιν του ι ⁶ κε του σου

^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου

δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα

τα ⁶ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ

σφυ γω ο ⁺ α θλιος ⁶ παν το θεν πο λε μου

με νος ^B και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου ^M ⁶ Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ

στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης

την δε η σιν ^B ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἄετρα Θεοτοκία.

^M ^Δ ⁶ Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι ^Δ ⁺ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθενε Θε ε ο το κε

αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το

δωρημα προς το συμφερον της αιτη

σεωωως

Μεταβολη των θλιβομεεεε

νων απαλλαγη των ασθενουντων υυ

παρχουσα Θεο το κε Παρθενε σωζε

πολιν και λαον των πολεμουμενων ηη

ειρηνη των χειμαζομενων ηη γαληνη

η μονη προστασια των πιστωω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ' δι Νη

^Γ ^Ν
^γ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^γ **Φ**
^γ ^Ν **Φ**ως η τε κου σα Θε ο το κε ^Δ **σ**κο τι
^Π ^Ν σθεν τα με νυ κτι αμαρ τη μα των ^γ **φ**ω τα
 γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον ^Δ **ι**
 το κα θα ρον και α α μω ω μον ^Π ^Δ **ι** να

^N
πο φω σε δο ζα ζω ^ν

^ν ^N
^ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^ν
η μας ^ν

^ν ^N
^ν Γ κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ και αν

^ν
τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^ν γυ μνω

^Δ
θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θε ι ας ^Δ

^Π
α βο η θη των δυ υ να μις ^Δ και ελ

^N
πις α πη λ πι σ με νων ^ν

^ν ^N
^ν Δ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α

^ν
γι ω Πνευ μα τι ^ν

^ν ^N
^ν Θ λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ

δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
πει ρων σου θ αυ μα των
και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην
β λε φον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α
με τρη τω σου ε λε ει

Ὡδή η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
 γ δ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^γ δ̣

^N
 γ δ̣ Δ̣ι α σπλα γχνα ε λε ους σου Πα ρ θε
 νε ^Δ δ̣ μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

⁺
 λω βι ω τι κων κυ μα των ^γ δ̣ αλ λα δι
 δου μοι χει ρα βο η θει ας ^Δ δ̣ κα τα πο νου
 με ενω κα κω σε σι του βι ου ^γ δ̣

^N
 γ δ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^γ δ̣

^N
 γ δ̣ Π̣ε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ^Δευροσαανμε Α γνη ^Δκαισυμφοραιο
τουβιου ^γκαιπειρασμοιμεπαντοθενε
κυκλωσαν ^εαλλαπροστηθιμοι ^Δκαιαν
τιλαβουμου ^Δτηκραται ασουσκεπη ^γ
^Ν
^γΔοξα Πατρι και Υιω ^Δκαι Α
γιω Πνευματι ^γ
^Ν
^γΕνταις ζαλαις εφευρονσελιμε
να ^Δενταις λυπαις χαρανκαι ευφροσυνην ^γ
και ενταις νοσοις ταχινηνβοηθειαν ^ε
και εντοις κινδυνοιοις ρυστινκαιπροστα
τιν εντοιςπειρατηριοις ^γ

^N
^γ και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω ωνων αμην ^γ

^N
^γ και ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι
ου και ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε ^γ

και ρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος ^{β λ}

και ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη

τε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος

Ωδή θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
η μας

^Γ Π ρος τι να κα τα φυ γω α λλη ν Α γνη

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
 πορευθη ποιανδε εφευρωκαταφυγην
 ποιανφερμηναν τιληψιν ποιονεν
 ταις θλιψισιβοηθονεις σεμονην
 ελπίζωεις σεεμονην καιχωμαι καιε
 πισεθαρρωνκατεφυγον
 Υπεραγιαθεοτοκωσωσον
 ημας
 Ουκεστιν αριθμησασαιδυνα
 τονμεγαλειασαθεοθυμφευτε και
 τονβυθον τονανεξερευνητονεξει

Γ πειν^Γτων υ περ^Ννουν θ^Παυ μα^Δτων σου^Γ των τε
 τε λε^Γ σμε^Π ε^Γνων δι^Γ η νε^Γ κω^Δς τοις πο^Π θω
 σε^Ν τι μω^Δσι και πι^Γ ι^Δσται προ^Γ σκυ^Γ νου^Δ σιν
 ως α^Γ λη^Γ θη^Γ Θεου λο^Γ χευ^Δ τριαν
 Δ^Γο^Γ ξα Πα^Ντρι και Υι^Γ ω και Α^Γ γι^Γ ω
 Πνευ^Γ μα^Δ τι
 Γ εν^Π υ μνοις ευ^Γ χα^Γ ριστοις δο^Γ ξο^Γ λο^Γ γω
 και γε^Γ ραι^Π ρω^Ν το α^Δ με^Πτρον ε^Δ λε^Π ος και
 την πολ^Ν λην^Δ δυ^Γ να^Π μιν σου πα^Γ σιν ο^Π μο^Γ λο^Γ γω
 και τας ευ^Γ ερ^Δ γε^Π σι^Δ ας σου^Π ας υ πε^Π ρε
 κε ε^Γ νω^Γ σας εις ε^Γ με^Δ κη^Π ρυτ^Π τω^Π με

γα λυ νω ^Δ ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ και λο

γι σμω και γλω σση παν το τε ^Γ

^Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Γ

^Γ την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν

^Γ και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Δ και

στε να γμον ^Δ αλλ αν τι λα βου μου ως α γα

θη ^Γ και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δ δυ να

σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ Δε

σπο του Θε ου Μη τηρ ^Δ ει νε ευ σεις ε τι

μονον ^Γ προς την ε μην οι κτραν τα πει νω

σιν

Μεγαλυνάρια. Ἄξι ον εστιν ως αλη

θως μα καριζειν σε την Θεο τοκον την

αει μακαριστον και παναμωμητον

και Μητερα του Θεου ημων την τιμι

ωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την α

διαφορωσ Θεον Λογον τεκουσαν

την οντως Θεο τοκον σε μεγαλυνομεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

^Π
 δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
^Γ ^Ν ^Γ
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
^Ν ^Δ ^Γ
 σμου γε νου με σι τρια
^Π
 Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
^Γ ^Ν ^Γ
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
^Γ ^Ν ^Γ ^Δ
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
^Γ
 του οι κτει ρη ησαι η μας
^Γ ^Ν ^Γ
 Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σεπτην^Γ την ιστορη^Ν θεισαν^Γ υπο

του Αποστολου^Ν Λουκα^Γ ιερωτα^Γ α

του^Ν την^Γ Οδηγητριαν^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαιτων^Π Αγγελων^Γ αι στρατιαι^Γ

Προδρομε^Ν Κυριου^Π Αποστολων^Γ ηδω

δεκας^Γ οι^Ν Αγγι^Γ οι Παντες^Ν μετατης

Θεο^Γ του^Ν κου^Γ ποιησα^Ν τε^Γ πρεσβειαν^Ν

εις^Γ το^Ν σωθηναι^Γ μα^Γ α^Γ α^Γ ας^Γ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς 6/8 ἀπάξ.

Ἦχος ὑ̣ Γα̣

Με τε μορφω ω θης εν τω ο ρει Χρι

στε ε ο Θε ος δει ζας τοις Μα θη ταις σου την

δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η

μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι

ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο

τα δο ζα σοι οι οι οι οι οι

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟCTΘΙΛῬΙΑ

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

θαι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ξη τας πρα α ξει ει ει εις ενω

πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η

λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

